

[Parkov.]

er beregnet for Offentligheden; men naturligvis: en ministeriel Embedsmand kan fremsætte saa mange Forslag, som han har Lyst til, for sin Minister, men at fremsætte Forslag for Offentligheden, som underkender Ministerens Stilling, maa efter min Formening være udelukket. Jeg tror ogsaa, man vilde anse det for en Umulighed, om der i et hvilket som helst andet Ministerium fra en Departementschef eller en Direktør eller en hvilken som helst anden Tjenestemand kunde fremkomme Forslag, som tog Afstand fra eller maaske gik imod Ministerens eventuelle Forslag og Stilling. Lad os tænke os, hvilken Opsigt det vilde vække, om en Direktør i Udenrigsministeriet fremkom med Forslag, der afveg fra Ministerens eget Forslag. Nej, et saadant Forhold vilde efter min Mening være ganske utilstedeligt. Sker det alligevel, og der derved opstaar en Konflikt, kan jeg ikke se andet end, at enten maa Ministeren eller hans betroede Tillidsmand vige Pladsen. Overfor de Krav, der nu fremsættes om Offentliggørelse af dette Forslag, skal jeg tillade mig at udtale som min Anskuelse, at Partier, der kun vil Afpatrouillering, Bevogtningstjeneste og lignende, ikke har noget berettiget Krav paa at faa det nævnte Forslag forelagt, da disse Partier paa Forhaand har frakendt en Plan, der som Mulighed regner med en Forsvarskamp, enhver Udsigt til at blive antaget af dem som en Løsning, til hvilken de kunde slutte sig.

Der har Tid efter anden indsneget sig den Praksis i Marineministeriet, at det er Ministeren eller med andre Ord Ministeriets Direktør, som i væsentlig Udstrækning fører den Kommando over og Ledelse af Flaaden, som i Virkeligheden tilkommer Viceadmiralen; thi det er Viceadmiralen, som efter Loven om Søværnets Ordning er udpeget til at lede Flaaden under Krig; og det er en given Ting, at har Viceadmiralen med Bistand af Marinestaben Befalingen over Flaaden i Krig, maa han selvfølgelig ogsaa have den i Fredstid. Eller med andre Ord: Kommandomyndigheden over Personel og Materiel maa til enhver Tid umiddelbart under Ministeren ligge hos Viceadmiralen, og det vil være nødvendigt at give Bestemmelser herom i Lovsform. Men allerede inden man kan komme saa vidt, bør Ministeren straks træffe saadanne Bestemmelser administrativt, at Viceadmiralen i Fred faar den øverste Ledelse af Flaaden overdraget, derved bliver nemlig Forholdene indenfor Flaaden ganske analoge, ganske

ligestillede med de tilsvarende Forhold indenfor Hæren.

Som sagt, vi har nu de af Ministeren fremsatte og de af de militære Autoriteter paa vor Tilskyndelse udarbejdede Forslag til Behandling, og vi kan efter min Formening ikke beskæftige os med Forslag, som ikke er fremlagt for Offentligheden, men vi kan tage Arbejdet op i Udvalget med de af Sagkundskaben udarbejdede Forslag som Grundlag og med det Maal at tilvejebringe saadanne Ændringer og Forbedringer i Ministerens Forslag, at Resultatet kan blive en positiv Ordning, et effektivt, et virksomt Forsvar, saaledes som ogsaa flere af Ministeriets Medlemmer — ikke mindst Statsministeren, Udenrigsministeren og Forsvarsministeren —, gentagne Gange med Vægt selv har udtalt som Maalet for vort Arbejde denne Sag vedrørende.

Det er første Gang, vi staar overfor Forslag til Ordning af vort Forsvar, udarbejdet af Sagkundskaben uden Direktiver fra anden Side, men blot med formentlig tilbørlig Hensyntagen til Sagens økonomiske Side. Kan vi paa Grundlag af disse Forslag naa til en Forstaaelse blandt dem, der for Landets Fremtids Skyld tilstræber en virksom Forsvarsordning, vil Tvivlen og Mistrøen til vor Evne, ligesom andre Nationers, til at værne Land og Folk miste en væsentlig Del af sit Agitationsgrundlag og dermed meget være vundet ogsaa i Henseende til det fremtidige Forsvars Effektivitet. Derfor mener vi, at om dette Maal og Midlerne dertil maa Kræfterne samles, og vi for vort Vedkommende er rede til at yde vor Medvirken dertil.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg udtalte under Finanslovsforlaget første Behandling den 14. November 1928, at Venstre ønsker en *forsvarlig* Løsning, og det ærede Medlem mener, at den af Forsvarsministeren foreslaaede Ordning er mere forsvarlig end den, vi har nu. Ja, det er da Spørgsmaalet: hvor skal man henvende sig for at faa en velbegrunnet Vurdering af et Forslags større eller mindre Forsvarlighed. En saadan Bedømmelse maa vel sikrest og bedst kunne foretages af dem, der er sagkyndige paa det paagældende Omraade. Jeg mindes en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Jønson for nogen Tid siden her i Tinget, som gik ud paa, at Folketinget altid gerne vilde høre Sagkundskaben. Det maa da ogsaa gælde paa dette Omraade, og derfor har vi anmodet den øverste land- og sømilitære Sagkundskab om at udtale sig om det af Regeringen fremsatte Lovforslag.